ANGELOMUS LUXOVIENSIS
Salzburg, St. Peter, um 850/859 Seite 40r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

mortem peccatoris sed ut conuertatur & uiuat.
Et ideo ñ desperandũ duĩ psi impii qui mortem intu-
lerũ ad spem Indulgentiae puocantur. Quia uocẽ
tuã audiui in paradyso & timui eo q̃ nudus essem &
abscondime. Miserrimo genere respondit quasi ideo
possit displicere nudus sicẽ ũ fecerat. Ante peccatũ
enim nuditatẽ suã ñ aduertebat quia eius intentio
In sup niserat. Quã q̃ se ad dei p̃sentia abscondi pos-
se putabat. Ide insipientia poena p̃ peccati accidit
eũ latere uelle quem latere nihil potest. Cui dixit.
Quis enũ indicauit tibi q̃ nudus esses. &c̃etr. Ideo sic pec
catũ illius examinare uoluit ut culpã suã respice
re & confitendo cognoscere & quã longe a condito
ris sui facie abesse & sed adhibere sibi m & utriq; defen
sionis solatiũ quã confessionis elegerũ. Unde & sequit.
Dixq; ad mulier quã de disti sociã dedit mihi de ligno
& comedi. Heu ubi peccatũ finẽ habere debuit ibi
augmtũ cepit. Non enũ culpã ad se reduxit sed quod ã
modo ad mulierem quã dnũ dederat. Et reatũ suũ obli-
que In auctorem redegit. qui eĩ talem sociã dederat.
unde occasio peccati esset. Unde nunc quoq; humani
generis rami ex hac adhuc radice amaritudinẽ tra
hunt. & cũ deuitio suo quisq; arguitur sub defensionũ